

Po pošti prejemati:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta " 13 " —
četrt " 6,50 "
mesec " 2,20 "

V upravnštvu prejemati:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta " 10 " —
četrt " 5 " —
mesec " 1,70 "

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravnštvu v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 88.

V Ljubljani, v sredo 18. aprila 1900.

Letnik XXVIII.

Novi mahdi v osrednji Afriki.

Važne novice prihajajo iz Kaire za Ve-
liko noč. V Sudanu v osrednji Afriki je
vstal nov mahdi, Šejh-es-Senussi iz oaze
Kufra, ki namerava izgnati Angleže iz Su-
dana ter polastiti se celo Egipta. Govori se,
da ima že devet milijonov pristašev. S svo-
jimi ljudmi je zapustil dosedanja bivališča
in je odšel proti zahodnemu Sudanu. Kam
se je napotil, ni znano za gotovo.

Sedaj je še težko povedati, kaj bo iz
tega gibanja. Šejh-es-Senussi si je dal ime
Mahdi (t. j. Obljubljeni), obeta, da bo mo-
hamedansko vero očistil raznih pomanjklji-
vosti, ima pa najbrže le namen razširiti
svojo oblast, kar najdalje mogoče, ter uni-
čiti prve začetke civilizacije in krščanstva v
Sudanu. Takih „mahdijev“ je bilo med Mo-
hamedani že dosti, n. pr. v Perziji, ob gor-
njem Nilu Mohamed Ahmed, ki si je pred
20 leti osvojil celi Sudan itd.

Senussijevci, pristaši novega mahdija,
tvorijo prav za prav mohamedansko ločino,
ki se je brž v svojem začetku razlikovala
od ostalih moslemov. V Egiptu je imela ta
ločina že l. 1883. več kakor deset samo-
stanov. Pravi dom Senussijevcev pa je pu-
stinja, širna Sahara s svojimi cazami. Se-
danji njih poglavar je bival zadnjih pet let
v oazi Kufra in je od ondod zapovedoval
samovoljno, kot pravi despot, podložnim ro-
dovom, raztresenim daleč po Sahari.

Kakor se vidi, ga je sedaj obšla želja,
da bi razširil meje svoje oblasti. Mož ni
slab politik. Če bi se mu kdaj posrečilo iz-
trgati Angležem Sudan, se mu bo zdaj, ko
imajo Angleži z bursko vojsko opraviti več
kot preveč. Ni ravno misliti, da bi se Šejh-
es-Senussi polastil tudi Egipta; pač pa bi
se mu kaj lahko posrečilo, da bi vzel An-
gležem Sudan, katerega so si Angleži itak
le z največjim naporom osvojili.

Zadnji čas je že kazalo na to, da bi
Senussijevci utegnili postati nevarni angleš-
kim podjetjem v Sudanu. Derviši te ločine
so za svojo stvar pridobivali vedno več ro-
dov, in ti fanatiki so v kratkem zasedli ob-
širne, do sedaj še neobdelane pokrajine, kjer
so se naselili skupaj. Nastale so nove ka-

ravanske ceste, ki vežejo oazi Kufra in Ta-
bruk z daljnimi naselbinami in rodovi. Po-
sredno se razteza vpliv Senussijevcev od
Sredozemskega morja do Wadaja v osrčju
Afrike!

Različno poročajo o številu Senussi-
jevcev. Nekateri trdijo, da jih je devet mi-
lijonov, drugi, da jih je le tri milijone. Res
je, da se orijentalci radi bahajo in da radi
pretiravajo število svojih bojevnikov. Res je
pa tudi, da so si Angleži v Afriki veliko
škodovali ravno s tem, ker so premalo ce-
nili svoje nasprotnike. Tako je bilo posebno
pred 20 leti, ko je nastopil v Sudanu „mahdi“
Mohamed Ahmed. Ta je imel že mnogo
tisoč pristašev, Angleži se pa še niso nič
ganili. Pošiljali so proti njemu le majhne
četice in so mislili, da bo Mohamed Ahmed
pobegnil, komaj bo zagledal angleške uni-
forme. Pa kaj je bilo? Mohamed Ahmed je
svojim zaukazal, da za orožje niti prijeti ne
smejo in da naj angleške „pse“ pobijejo kar
s palicami! Tako se je tudi zgodilo; in ne
enkrat, ampak večkrat! Nezasišane zmage
brez orožja so mahdijevce tako fanatizirale,
da so pozneje na povelje svojega proroka
drli proti angleškim armadam, kakor slepi,
in da so dolgo vrsto let v vsaki bitki si-
jajno zmagali!

Tudi zdaj bi se lahko kaj takega zgo-
dilo, ker tudi zdaj Angleži ne verjamejo, da
bi imel Šejh-es-Senussi veliko pristašev. V
tem zaničevanju sovražnikov so si sploh
Angleži čudovito dosledni. Tudi Bure so
jako malo cenili, dasi so jim Buri že enkrat
dali po hrbtu. Ko so lansko jesen prišli prvi
angleški polki v Natal, so se Angleži bahali:
»We are the nation! Who can stand up
against us?« (Mi smo narod na svetu!
Kdo se nam more ustaviti?) Letos pa že
bolj tanko piskajo.

Bog daj, da bi se glede na Šejh-es-Se-
nussija ne motili tako, kakor je njih navada!
Poleg tega so Angleži sedaj v takem polo-
žaju, da bi se Šejhu ne mogli ustaviti, tudi
ko bi hoteli.

Ako bi si Šejh-es-Senussi osvojil Sudan,
bi zopet splavalo po vodi upanje, da bi se
obnovilo v Sudanu nekdanje Knobleharjevo
misijonsko delo. V tem slučaju bi morali
udje tega misijona še dalje čakati boljših

časov v semeniščih, in marsikdo izmed njih
bi se prej postaral, preden bi le videl
Afriko. Sploh ima ta misija čudno osodo.
Vedno nove ovire mu žugajo od vseh strani.
Kako so se veselili v semeniščih tega misi-
jona v Veroni in v Briksnu predlanskim,
ko je general Kitchener premagal kalifa
Abdullahija, naslednika Mohamed Ahmedo-
vega, in se polastil Sudana! In isti lord
Kitchener je lani prepovedal, da veronski
in briksenski misijonarji ne smejo v
Sudan, temveč, da naj ostanejo v Egiptu,
kjer so imeli do sedaj tri borne šole! Pre-
poved je umaknil Kitchener še le, ko je
posredoval avstrijski cesar kot pokrovitelj
misijona. Tako vstajajo temu misijonu sov-
ražniki od vseh strani, zdaj grozi pa spet
Šejh-es-Senussi. Ali ima res Kamovo prekle-
stvo tako moč, ali ka-li? Kdo ve?

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. aprila.

Volitve v dunajski mestni zastop
se vrše letos v vseh štirih razredih. V dru-
gem in četrtem razredu se vrši splošna vo-
litev, voliti je namreč v teh dveh razredih
vse odbornike, v prvem in tretjem razredu
bo pa samo dopolnilna volitev. Volitve v
prvih treh razredih se vrše že v prvi polo-
vici maja, za četrty razred se pa morda vrše
nekoliko pozneje, vendar pa je mogoče, da
voli tudi ta razred istodobno z drugimi. Vo-
lilski imenik za ta razred je, kakor nazna-
nja župan dr. Lueger, razporejen za čas od
18. t. m. do 1. maja na vpogled. Ker se
tudi v ostalih razredih ne morejo prej vr-
šiti glavne, oziroma dopolnilne volitve, je
prav mogoče, da se za volitvami v tretjem
razredu da že novim volilecem prilika z gla-
sovniciami v roki biti boj za svoje nazore.
Liberalci se seveda grozno boje bližnjih vo-
litev, ker jim je le predobro znano, kako
sramotno bodo propadli z malo izjemami na
vsi črti. Njihovega poraza seveda ne bo
nihče drugi kriv, nego dr. Lueger, ki že se-
daj razpisuje nove volilve. Ko bi jih pa ne
bil, bil bi kajpada še večji ogenj v strehi.

Vladna izjava o spravi akcij.
Neki večji dunajski list objavlja v svoji
zadnji številki izjavo jednega kabinetnih

članov o spravnem vprašanju. Meni se, da
je oddal to izjavo celo ministerski pred-
sednik dr. Koerber sam. Vlada, pravi do-
tični kabinetni član, se bo neumorno priza-
devala, da pospeši sprava pogajanja na celi
črti. Seveda se ne da nobeno vprašanje re-
šiti jednostransko. Povsodi je treba obestrans-
skega sporazumljenja. Naredbenemu potu ne
ugovarjajo samo Nemci, marveč tudi Čehi.
Vlada se povsem zaveda svoje težavne na-
loge. Ustreči hoče upravičenim zahtevam
obeh narodnostij. Pri vsem podjetju pa je
treba največje opreznosti. Ministerstvo bo po-
svetilo vse svoje moči rešitvi jezikovnega
vprašanja in bo v slučaju, da se potom po-
gajanj ne dospe do nikakega uspeha, pred-
ložilo državnemu zboru svoj načrt za ko-
nečno ureditev jezikovnega vprašanja. — Iz
teh vrstic je razvidno, da vlada še ni izgu-
bila popolno vse nade na konečni uspeh, a
vidi se ob enem tudi, da je prav malo
upanja na pozitivni uspeh pri sedanjih po-
gajanjih mej zaupniki obeh narodnostij.

Italija in sestanek dveh cesarjev
v Berolinu. V italijanskem časopisu se
nahajajo vsak dan bolj čudne sodbje o bliž-
njem sestanku našega vladarja z nemškimi
cesarjem. Boje se ti krogi, da se mej našo
monarhijo in Nemčijo sklene intimnejša zveza,
vsled česar je Italija v nevarnosti, da jo
prej ali slej izbacnejo. Spočetka so Italijani
nekako prezirljivo govorili o tej zadevi, češ
saj se taka zveza lahko pogreši. Zdaj je pa
jel pihati drug veter. »Corriere della Sera«
piše namreč mej drugim: Gotovo bi imeli
prosteje roke in bi lahko z večjo energijo
in večjim uspehom zastopali svoje legitime
interese, ko bi bila mirnejša notranja politika
naše dežele in bi se omilili strankarski pre-
piri. Toda tudi Avstrija ima jednake težkoče,
a je vendar modra in dobra njena zunanja
politika. Kar nas navdaja s posebno skrbjo,
so naše ne povsem uravnane gospodarske
razmere do centralnih velesil. Trdi se sicer,
da politika tu nima prav nič opraviti, toda
tudi trgovinska politika je politika, in po-
zabiti ne smemo, da je grof Cavour odprl
pot do zveze s Francijo in do sporazum-
ljenja z Anglijo ravno potom trgovinskih
pogodb. Tega načela se moramo držati
tudi sedaj. Treba pa je, da se tudi drugi

LISTEK.

Na Vestfalskem.

Piše J. Knific.

V.

Börnig-Sodingen 1. aprila.

Poldne je odzvonilo, ko smo se pripe-
ljali v Kolin. Prva pot me je peljala na kon-
zulat; zaprt. Tudi prav; odidem lahko brez
vladnega dovoljenja.

Stopim v svoj hotel. »Pred nekaj ča-
som je bil tukaj mož, ki mi je naročil, da
se na vsak način oglasite na konzulat,« mi
pripoveduje hotelier.

»Nimam časa, moram takoj oditi.«

»Pa mož je rekel, da se morate na vsak
način oglasiti.«

Napišem dve pismi, jedno na tajnika:
»Pošljite mi vse dokumente v Sodingen.«, drugo
na konzula, kjer se mu zahvaljujem
za prijaznost in naklonjenost.

Ti moj dobri konzul, vem, zakaj bi rad
govoril z menoj. Še enkrat bi mi ponovil

»Nur keine Politik! Pa Poljakov se va-
rujte; če z njimi spregovorite le jedno be-
sedo, ste jutri že v »Kölnner Zeitung«. Oglasi-
te se v vsakem kraju pri »Amtmannu« po-
prej ko v župnišču. Ne delajte nikakih sho-
dov; če obiščete koga, bodite sila oprezní
itd. itd.

Hvala lepa, dragi moj konzule. Adi-
jo, pa zdrav mi ostani! Enkrat sem že slišal te
očetovske opomine iz tvojih ust, in ker ni-
sem bil vzgojen in zrejen v mlinu, sem si
jih zapomnil takoj prvič. Da, da, državni
uradnik si, kajpada, — jaz pa ne.

Ob dveh popoldan smo že drdrali čez
železni renski most dalje in dalje mimo
Düsseldorfa z 200.000 prebivalci proti se-
verovzhodu v črti proti Hamburgu. Fabrika
pri fabriki, kakor daleč seže oko. Crni dim
se dviga proti nebu, včasih se zasliši tudi
ropotanje velikanskih strojev. Oberhausen,
Alt-Essen, Wanne zginjajo za nami. »Herne«,
vpijejo sprevodniki; izstopim.

Pred mano leži mesto Herne s svojimi
30.000 prebivalci; pred desetimi leti jih naj-
brže ni imelo niti 5000. Tako hitro raste

Naročim si voz; onega, ki ga je bil po-
slal prijazni gospod Floren, sem zgrešil. Po
cesti »Mont Cenis« zavije voz izvan hiš na
polje; še par minut in že smo v Sodingenu.
Koncem vasi izstopim pred čedno hišo go-
spoda kaplana. In tako ljubezniv je ta ka-
plan gospod Floren, tako prijazno mi stiska
roko in me pozdravlja kot dobro došlega
gosta. Živila in krepčila so takoj na mizi;
servira nama jih istotako prijazna sestra go-
spodova.

In pripovedoval mi je gospod Floren,
da so se pred dvema dnevoma Slovenci
zbrali pred cerkvijo, pa moral jih je zav-
niti, češ, da me še ne bo. Žalostno so od-
hajali. »Pa sedaj je že dobro, da ste le tu-
kaj; pri nas ostanete čem dalje tem bolje.«

In prinesel mi je šop pisem, ki so mi
jih vestfalski dušni pastirji pisali v odgovor
na moje poročilo. In prinesel mi je tudi ono
telegrafično poročilo kraljeve vlade berol-
inske, katero je slavna vlada poslala na
nadškofijski generalni vikariat v Kolinu,
ta pa meni v Sodingen. In še isti dan sem

linghausena pismo, v katerem se je naha-
jalo vladno dovoljenje.

In poslali so taka poročila tudi glavar-
stvom vestfalskim in porenskimi. Včeraj in
danes prejemam od njih še posebna dovo-
ljenja; celo iz Coblenza so mi ga poslali,
dasiravno tam doli najbrže ne prebiva ni
jeden Slovenec. Papirjev imam že toliko, da
bi z njimi založil majhen arhiv.

Skrben si bil za-me, prijatelj moj go-
spod Floren: preskrbel si mi jurisdikcijo i
v Paderbornu i v Münsteru: de reservatis et
de non reservatis.

In tako imam v teh dneh kanonično ju-
risdikcijo v petih škofijah: ljubljanski, du-
najski, kolinski, münsterski, paderbornski.
In če k temu prištejemo še jurisdikcijo raz-
ličnih pruskih glavarstev: Bog me obvaruj
vsega hudega.

Ideva v cerkev, kjer se je že zbralo ne-
kaj Slovencev, katerim je bil g. kaplan spo-
ročil o mojem prihodu.

Ko zopet stopim iz cerkve, zagledava
pred seboj moža, oblečenega v črna obla-
čila, polcilindrom na glavi, obritega, nede-
lno in prazno, pol 6. uri popoldne.

faktorji ozirajo na nas, posebno še ker se interesi nemških konsumentov povsem lahko zjedinijo z našimi. Ker bo toraj sestanek v Berolinu inel brezdovmno politično barvo, bi ne bilo napačno, ko bi oba mogoča vladarja in nju ministri pomislili malce tudi na svojega tretjega zaveznika, ki ni zaveznik samo za reklamo in se ga kot takega tudi ne sme smatrati. Ob enem bi pa tudi ne bilo napačno, ko bi tudi naša diplomacija, na čelu jej mož, kateremu popolno zaupamo, dala od sebe kako življensko znamenje. Tudi mi moramo biti v Berolinu in sicer ne samo z duhom. — Oficijelna Italija ima toraj precejšen strah pred eventualnimi sklepi v Berolinu in skuša na vsak način najti priliko, da pride do besede tudi voditelj italijanske zunanje politike.

Prodiranje angleških čet v Rhodézijo. »Novoje Vremja« se že drugič peča z najnovejšim dogovorom mej Angleži in Portugalci. Sedaj piše ta list mej drugim tole: Anglija si je sedaj izmislila prav ne-lepo stvar. Odvesti hoče del svojih močij v Rhodézijo vsekako radi tega, da nahujska zamorce proti sosednjim Burom. To kaže že postopanje polkovnika Plummerja, ki po navadi nikdar ne prezira zamorske pomoči. Za to pa potrebujejo naklonjenosti Portugalske in to so tudi že dobili, ker so v smislu neke pogodbe dobili dovoljenje, da smejo preko portugalskega ozemlja. S tem se je na nečuten način prekršilo mejnarodno pravo, ker dotična sklenjena pogodba velja le za trgovinski promet v mirnem času, in vladi pogodbe v tem smislu niti ne smeta sklepati.

Knjige in časopisi.

Matica Hrvatska razpošilja svojim članom te-le knjige:

1. Gjurasi: Ptice. Prirodopisne i kulturne crtice. Dio prvi. Sa sto i sedam slika. (Poučna knjižnica knjiga XXIV.) VIII. i 318 str.;

2. Valla: Poviest novoga veka od god. 1453. do g. 1789. Dio prvi. (Svjetska poviest. Knjiga VIII.) XV. i 333 str.;

3. Šrepel: Preporod u Italiji u XV. i XVI. stoljeću. (Slike iz svjetske književnosti. Svezak VI.) XXIV. i 287 str.;

4. Poparić: O pomorskoj sili Hrvata za dobe narodnih vladara. VIII. i 140 str.;

5. Vovčok: Pučke pripoviesti. Preveo i uvodom popratio dr. Aug. Harambašić. (Slavenska knjižnica. Knjiga VII. XXIV. i 252 str.;

6. Puškin: Izabrana djela u hrvatskoj knjiži. O stogodišnjici pjesnikova rođenja. Sa slikom pjesnikovom. LXXII. i 392 str.;

7. Arnold: Izabrane pjesme. (Zabavna knjižnica svez. 220—223.) 240 str.;

8. Novak: Posljednji Stipančići. Povijest jedne patricijske obitelji. (Zabavna knjižn. sv. 224—226.) 254 str.;

9. Šandor Gjalski: Diljem doma. Zapisici i priče. (Zabav. knjiž. sv. 227—229.) VIII. i 259 str.;

šiel iskat kak sosednji župnik in vprašat me glede pastirovanja. Pa saj nima kolarja, marveč le črno »pinto« pod vratom.

»Nadučitelj in cerkvenik«, se mi predstavi. Tristo hidrodinamičnih paradoksonov; torej to je tisti nadučitelj, o katerem sem bral v »Vestfalskih pismih«, da mežnari tam gori na Kranjskem, pardon, na Vestfalskem. Tristo zelenih, pa ni videti, da bi bil tako suh in medel, kakor so bili tvoji sovrstniki na Kranjskem pred petdesetimi leti. Kje neki tiči vzrok? In našel sem ga: Ti ne snaziš čevljev farovškim kuharicam, kakor so jih leti. — Pa nisi napačen človek, moj mežnare. Tako imaš v redu cerkvico in tako spodbudno se obnašaš v njej, da bi lahko služil v zgled, ne modernim slovenskim učiteljem, marveč le slovenskim mežnarjem. Bog te živi in ohrani še dolgo dolgo časa!

In prišel je gospod Floren, sedla sva k večerji, potem pa kramljala pozno v noč. Kazalec na uri se je pomikal dalje in dalje, steklenica se je praznila bolj in bolj. In rekli si šaljivo:

Die alten Deutschen am Ufer des Rheins,
Sie tranken immer noch eins!

10. Tomić J. E.: Melita. Pripoviest iz novijega doba. (Zabavna knjižn. sv. 230—233.) 358 str.;

dalje po nižani ceni:

11. Ksenofon: Izabrani spisi. Dio drugi. (Anabaza. Spomeni Sokratovi i knjiga o gospodarstvu.) Preveli i bilješkami popratili Stjep. Senci Mart. Kuzmić. (Prievoda grčkih i rimskih klasika sv. XVII.) IV. i 414 str. (cena za članove »Matic« 2 krone;

12. Šrepel: Klasična filologija. (Knjižnice za klasičnu starinu knj. IV.) XVI. i 192 str. (cena za člane »Matic« 1 K. 20 v.); i

13. Hrvatske narodne pjesme. Dio prvi: Junačke pjesme (Muhamedovske). Knjiga četvrt. Uredio dr. Luka Marjanović. VIII. i 736 str. (cena za člane »Matic« 3 krone).

»Pučki Prijatelj«. Štev. 8. tega v Krku izhajajočega poučno-gospodarskega lista ima nastopno vsebino: Pepeo ili lug (Odium Tuckeri). Nastavek. — O ribarstvu. Mreže. — Vinarstvo. 6. Konoba i posudje. — Košinjak. — Seljak i lihvar. — Vesti iz svijeta. — Gospodarske vesti i sitnice. — Razne vesti. — Pripoviest iz seoskog života. — »Pučki Prijatelj« izhaja dvakrat na mesec in stane za vse leto 2 kroni.

Dejiny cirkve katolícké ve státech rakousko uherských s obzvláštním zřetelem k zemím koruny české. Sepsal dr. Fr. Ksav. Kryštofek. Svazek VI. Sešit 24 in 25. — Vzdělavaci knihovna katolícká. V Praze 1900. Cyrillo-Methodejská knihtiskarna a nakladatelství V. Kotrba. Cena 50 h.

Cerkvena glasba.

Litanije v čast presvetemu Srcu Jezusovemu, zložil Alojzij Mihelič, organist. Op. I. Dobijo se pri skladatelju, komad po 15 kr. (30 h) v Štangi pošta Litija. Z dovoljenjem preč. knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani. — Te litanije so lahke, praktične, v cerkvenem duhu zložene, pojo se lahko četeroglasno ali pa tudi enoglasno s spremljevanjem orgelj. Priporočamo.

P. A. H.

Romanje v Rim.

Za romanje je sedaj večinoma vse v redu. Gospod kanonik Koren je danes že odpotoval, da v Rimu zavoljo stanovanj ne bo kakove zmešnjave. — Z našim vlakom se popelje 617 romarjev; z goriškim pa okoli 400. Mi krenemo iz Ljubljane čez Trbiž na Pontebo, kjer je toliko bolji kup, da bomo s prihranjenim denarjem mogli v Rimu trikrat za vse naše romarje vožnjo plačati. Iz Ljubljane odinemo v ponedeljek 23. aprila o 9 uri dopoldne z državnega kolodvora v Šiški. Vsi romarji iz Štajerske, iz Dolenjske, od Litije in Kamnika, pa tudi vsi iz Notranjske naj pridejo v Ljubljano na kolodvor v Šiški, romarji iz Koroške naj nas počakajo v Pontebi; njim, kakor tudi Notranjem se bo škoda povrnila. Samo sedem romarjev gre naravnost čez Gorico do Vidma (Udine), kjer nas bodo popoldne o petih dobili; tej sedmorici se je osebno pisalo. Gorenjci pa naj vstopijo vsak na svoji postaji, ker smo sprosili, da bo vlak na vsaki postaji obstal. Kdaj pa vlak na posamezne postaje pride, danes še ne moremo popolnoma natančno povedati. Ker pojde vlak iz Ljubljane ob 9., pride v Vižmarje približno 9.10, Medvode 9.20, v Loko 9.34, v Kranj 9.45, Podnart 10.05, Radovljico 10.30, Lesce 10.38, Jesenice 11.05, Trbiž 12.09, Pontafel 1.09, tu ostane 49 minut, v Pontebo ob 2. popoldne. — Vsak romar bo dobil v Ljubljani izkaznico da je res romar, in pa karto do Pontebe in nazaj, v Pontebi pa karto do Rima in nazaj. Izkaznica je samo za dotično osebo veljavna, da pravico za brezplačen pristop k nekim znamenitostim v Rimu in se ne sme izgubiti, ker brez nje vozna karta nič ne velja. Izkaznice smo iz Bologne že dobili, podpisali in po skupinah porazdelili; vozne karte pa dobimo v petek popoldne tudi za vse romarje; noben romar naj torej vozne karte ne kupuje, dobil bo karto in izkaznico od vodnika svojega oddelka, ko pride na vlak. Tudi vodniki dobe oboje na dotičnih kolodvorih. — Vse romarje smo

kraja skupaj; vsaki skupini smo postavili po enega ali dva vodnika, katera bota za svojo skupino po očetovski skrbela, vsi romarji pa v skupini jih bodo morali točno v bogati, ker drugače ne bo zaželjenega reda. Na vlaku bo vsak romar dobil v roke zapisnik vseh romarjev po skupinah z vodniki na čelu, da se bo mogel laglje reda držati; zapomni naj si posebno vodnika, da bo vselej koj mogel vedeti, kam mu je treba iti. Nihče ne sme skupine menjati. Glavni voditelj pri romanju in namestnik škofov bo preč. gosp. Mihael Arko, dekan v Idriji; on se bo za romarje žrtvoval, romarji ga pa bodo lepo ubogali, pa bo med vsemi red in veselje. — Z državnega kolodvora v Šiški odpotujemo torej 23. aprila o devetih, v Pontebo pridemo ob dveh popoldne, v Videm pa ob petih. V torek 24. aprila zgodaj bomo prispeli v Loreto; tu bo peta sv. maša in kratek govor, katerega bodo imeli škof ljubljanski. O poldne odrinemo v Asisi, kjer nas bodo očetje frančiškani sprejeli in nam malo popridigovali. V sredo zgodaj bomo prišli v Rim, kjer ostanemo šest dni. Načrt za vsaki dan je točno sestavljen tako, da bomo po božnost lahko opravili, zraven si pa tudi največje znamenitosti ogledali. V soboto 28. aprila bo sv. spoved v cerkvi sv. Petra; v nedeljo skupno sv. obhajilo, katero nam bodo podelili škof ljubljanski v isti cerkvi, potem bo skupen zajutrek v Vatikanu in še tistega dne skoraj gotovo vidimo sv. Očeta in se mu poklonimo. V torek zgodaj pa jo odrinemo nazaj proti domu skozi Padovo, kjer bomo obiskali cerkev sv. Antona. Nazaj bo vsak romar mogel iti, kadar ga bo volja, le označene poti se bo moral držati: Rim, Florenc, Padova, Benetke, Pontafel, Ljubljana. Ker smo pa mislili, da bo večina romarjev želela tudi nazaj iti skupno, prosili smo tudi za nazaj posebni vlak, kar bi najbolje ugodno bilo. Upamo, da nam ga bo mogoče oskrbeti. Na koncu še omenimo, kakor je znano, da se je tudi za petje poskrbelo. Škoda, da ne moremo imenovati imena pevcev in pevk, ker iz zapisnikov tega ne moremo prav točno razvideti; oglašeni je nekako 35. Na čelu bodo veleč. gg. Mihael Arko in Tomaž Rožnik, upamo tudi na veleč. g. Jakoba Aljaža. Kar je pevcev in pevk, nikar ne pozabite Cecilije in Aljaževe pesmarice, iz katere bi pri večernih sestankih peli za moški zbor pesmi št. 2, 3, 9, 11, 12, 14, 15, 19, 20, 28, 29, 32, 33, 34, 36, 37, 38, za mešani pa št. 48, 49, 51, 52, 58, 60, 62, 63, 64. Druge pesmi so se že poprej omenile. Ne pozabite vzeti s seboj Foersterjeve zložene v čast zlatomašniku Leonu XIII.; gotovo bo prilika, da se zapoje. — To so glavne točke, katere se ne bodo več spremenile. Gospode duhovne prosimo v sporazumu s presvetlim g. škofom, naj bi to romarjem svojih župnij oglašili, če treba lahko v cerkvi, da bo tem bolj gotovo vse v redu. — Bog nam daj srečen pot in obilnih milosti!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. aprila.

Vmeščena sta bila danes g. M. Pintar na župnijo Trata in g. J. Soukup na župnijo Staro Oselico.

Občinske volitve ljubljanske. Kadar koli so bližajo volitve v ljubljanski obč. zastop, vedno je pri rokah »Narod« s košem lažij. Brez laži svojih pristašev »Narod« ne more zmajati na volišče. Včeraj je list, ki je zagovarjal nemško slovensko zvezo, kot veliko strašilo pribil na steno: »Čuje se, da so klerikalci tudi letos trkali pri Nemcih in jim ponujali nekaj kompromis, a kakor lani, so Nemci tudi letos to ponudbo odklonili«. To je zelo mastna laž, ki gotovo ne bode brez upliva na rodoljubne nemške prijatelje. Včeraj so imeli Nemci volilni shod v kazini. Da bi »Narod« uplival na ta shod, priobčil je laž, da je g. Stefe, na socialnodemokratskem shodu v kazini dejal, da se konservativci udeležijo občinskih volitev. »Narod« je obesil menda to laž na mejklic nekega krščanskega socialca: »naše meščanstvo je precej konservativno«. Drugega o konservativcih ni bilo govora in se je Kristanu, ki je srdito napadal »klerikalce«,

didujejo. Kristan je nato napadal krščanske socialce, češ, da so zvezani s konservativci, nikakor pa ni bilo o udeležbi pri volitvah takega pogovora, katerega je vestni »Narodov« poročevalec Kordelič natvezil Malovrh. Malovrh se le prerad usede na limanice narodnonaprednih agitatorjev, ki bi na vsak način radi imeli volilni boj, da bi bilo kaj »golažev« in »fajhtnosti«.

Apologetičnih pridig zadnje v minulem postu je imel g. dr. Fr. Lampe veliki četrtak zvečer. Iz zgodovine sv. cerkve je dokazoval, da katoliška cerkev, ki hrani sv. katoliško vero, ni človeška, temveč je božja naprava. Imela je boje z Judi, s pogani, s krivoverci, s skrivnimi in sovražnimi družbami, bori se tudi z našo slabo naravo: a vedno je zmagovala in še zmaguje. Ko bi bilo človeško delo, morala bi že davno izginiti. — Glede na vse dosedanje razkladanje se je vprašal govornik: Ali je torej pametno, da imamo katoliško vero? in odgovoril, da je edino to pametno, ker ni pametno iti za blodnjami raznih t. i. modrijanov ali za pokvarjenimi nauki krivovercev. Govornik je h koncu vnel za trdno vero, spominjal, da moramo vsi katoličani opravljati nekako apostolstvo med svetom, sklenil z zahvalo do poslušalcev, ki so vstrajali pri govorih, in z ozirom v veselo in srečno vstajenje.

Ljubljanski Nemci o občinskih volitvah. Sinoči so imeli ljubljanski Nemci v kazini volilni shod za ljubljanske občinske volitve. Udeležilo se je shoda okoli 120 volilcev iz vseh treh razredov. Predsedoval je dr. Suppann. O volitvah je referiral Dzimsky. Procentualno je dokazal, da Nemci sami kot taki nimajo pričakovati samostojnega uspeha. Vspeh je mogoč le s kompromisom s kako drugo stranko. Razkril je zanimivost, da se je lani v sporazumljenju z nemškim volilnim odborom in socialnimi demokrati postavil v tretjem razredu socialnodemokratski kandidat Koffler, a pokazalo se je, da imajo socialni demokrati slabo organizacijo v tretjem razredu. Nemcem bi bilo delo mogoče tudi v slučajih, ako se obe slov. stranki krepko spoprime. Ker se to letos ne zgodi, priporočil je, da se nemška stranka letošnjih ljubljanskih občinskih volitev ne udeleži. Poroča se nam, da je mnogo upa stavljal v društvo hišnih posestnikov, katerega je pripoznal kot važen faktor in povedal, da je iz zanesljivega vira čul, da se društvo za letos (!) ne udeleži volitev. Dejal je, pravo zaupanje Nemcev do tega društva pride tedaj, ko dobi dr. Tavčar v društvu odločujoč vpliv. »Wir wissen, was der dr. Tavčar ist« Dejstvo, da v Ljubljani Slovenci nočemo nemških dobrot, je slika kot izraz ne-hvaležnosti, ko je vendar ob potresni dobi podpora v obilni meri slovenskemu prebivalstvu prihajala iz nemških rok. Izjavljal je, da bi bilo pravično, da bi ljubljanski Nemci po svojem številu imeli zastopstvo v občinskem svetu. Profesor Binder se je oglašil proti poročilu strankarskega odbora na podlagi »Narodovega« poročila, da se konservativci vendar udeležijo volitev. Ko je gospod Weber potožil, da morajo pri volitvah nemški mali obrtniki veliko pretrpeti in je nek gospod glasno zaklical: »Wo sind die Herren aus dem Grossgewerbe?«, je bilo določeno, da se sicer Nemci v sedanjem položaju ne udeležijo občinskih volitev, da pa sme strankarski odbor postopati na svojo pest in določiti kandidate, ako bi se slovenski stranki spoprijeli. No, letos bodo lahko mirno spali.

Dr. Mravlag, ki bi bil rad v Celju in na celem Spodnjem Štajerju najpopularnejša oseba kot pragermanski (?) bojevnik za sveto (!) nemško stvar sūdmarkovskih Nemcev, si je za prihodnje občinske volitve vzel v roke velike vajeti, s katerimi bi rad vladal celo Celje: on je začel zaradi teh volitev boj proti zadržkam; zaradi doslednosti, ki je njemu in njegovi »žlahti« lastna, je osnoval združeno posojilnico, ki naj kljubuje mestni hranilnici, katera ne da njemu ničesar zaslužiti, za novo posojilnico pa bosta on in dr. Mravlag alfa in omega. Pri osnovanju se je povdarjalo, da ima ta posojilnica namen pomagati obrtnikom. Iz vsega njegovega delovanja se vidi, da se je z vso silo vrgel na obrtni stan, katerega

da morajo Altziebler, Koloritsch, Teppei, dr. Stepischnegg in. dr. iz mestne zbornice, v katero misli on z vso častjo priti kot župan. — Toda dr. Mravlag obrača, obrtniki pa obrnejo. Na zadnjem shodu obrtnega društva pa so obrtniki izjavili, da je obrtni stan proti dr. Mravlagu, in so postavili kandidate ravno dr. Mravlagu neljube, od njega že eliminirane može. Figa!

V Zrečah pri Konjicah se je, kakor nam poročajo, minolo soboto popoldne ob 4. uri pri strelbi raztreščil topič. Na koliko komadov se je razletel, to se ne more povedati, ker je celo dulec veter nekam odnesel. Od spodnjega dela so se našle tri črepinje. Ob razletavanji je jedna treska v kost na desnem licu zadela strelca, presekala je kožo za okoli dva centimetra na dolgo. Vsled tega je mož padel in obležal žalibog — mrtev. Smrt je prišla bržčas vsled pretresa možganov. Uradno pregledovanje mrljica je napovedano za sredo dne 18. t. m. Ponesrečenec se piše Mihael Krančan, 43 let star, oženjen viničar. Za njim žaluje ne samo vdova in trije drobni otroci, žaluje tudi cela župnija, ker smo ga poznali kot vestnega delavca, človeka dobrega srca, postrežljivega občana. Nesrečonosni topič bil je še nov, kupljen v lani meseca avgusta in tistokrat se je rabil ob neke slavnosti. Naročilo je dotična tvrdka po želji kupca poslala potom železnice. Ti topiči se rabijo »zoper točo« in so torej za novo potrebo »nova iznajdba«, ni jih treba nabijati, ampak smodnik se v posodo samo nasiplje in primerno zažge. Ko je pisalec teh vrstic za nesrečo zvedel in šel gledat na lice mesta, so črepinje od topiča bile že shranjene. Nesreča se je pač pripetila. In dolžiti ne smemo in ne moremo nikogar. Če bi bil kdo krivec, naj razsodi oblastvo. Pa poročevalcu že dolgo časa po glavi ruje sledeča misel: Oblastva zahtevajo, da stranka sme rabiti le topiče, na katerih neka znamka priča, da so isti strelnovarni. Vsled tega bi pa oblastva smela dovoljevati prodajalcem prodajati samo topiče z varstveno znamko, t. j. tvorničar bi se moral prisiliti, da vsaki topič da uradno preskušati, in le tako preskušani topiči bi se potem smeli dajati strankam. Človek bi menda lahko stavil glavo, da li je le jedna kupujoča stranka, ki je topič bila dobila priposlan, dala sama preiskati doposlatega uradno. Kdor je v tem obziru torej rekel A, naj reče tudi B. Za zdaj pa bodi pristavljen nauk: Nikar ne kupi topiča, ako isti nima znamke, ki dokazuje, da je topič bil ogledan uradno. Rajnega Krančana smo v ponedeljek po večernicah ob obilnej udeležbi župljanov spremili na pokopališče do kostenjaka. Blagej duši svetila večna luč!

Dramatično društvo ima nocoj ob 8. uri zvečer svoj občni zbor v mali italnični dvorani.

Slovenska drama gostuje v soboto in v nedeljo v mariborskem »Narodnem Domu«.

V Zagorju ob Savi se bo ustanovila obrtno nadaljevalna šola.

Ulom v znamenje. V praznik so neznan tatje ulomili v znamenje v Vižmarjih in odnesli drobiž.

Železniški minister vitez Wittek je skozi Trst te dni odpotoval v Dalmacijo.

Na Opčine nad Trstom sta se včeraj pripeljala dunajski župan dr. Lueger in podžupan Strobach.

Druga železnica do Trsta. Sobotna »Wiener Abendpost« poroča, da v železniškem ministerstvu kar najhitreje izdelujejo načrte za nameravane nove železnice. Ako državni zbor takoj odobri vladno predlogo, pričeno se dela takoj. Za progno Gorica-Trst bil bi že v maju razpisan ogled; nato bi se vršili ogledi za proge Jesenice-Gorica, Celovec-Jesenice in za železnico čez Ture.

V Št. Andražu na Goriškem jutri položé temeljni kamen za novo cerkev. Slavnosti se udeleži tudi Nj. eminenca kardinal knez nadškof.

Tatvina. Velikonočno nedeljo se je opoldne vtihotopil v cerkev na Kostanjevici pri Gorici neki Povše, ki je bil pred leti ondi cerkvenik ter poznal vse prostore. Odnesele je iz zakristije okoli 300 gld. Ko pride domači cerkvenik odpirat vrata, se jako začudi, ko zagleda glavna vrata odprta in v njih viden tat.

ter šel proti mestu. Tatu pa so že drugi dan dobili in ga spravili v zapor. Dobili so pri njem še 215 gld.

Obsodba »Učiteljskega Tovariša«. Učiteljsko društvo za okraj Volosko je izdalo sledečo izjavo: Obzirom na to, da učitelstvo kotara Volosko uvidja potrebu in nuždu i korist, da svi slojevi hrvaško-slovenskoga pučanstva Istre, a naročito gg. svečenici i gg. učitelji-učiteljice živu složno, rade složno za prosvjeto rečenoga pučanstva, kako u istinu, hvala Bogu do sada i rade, poštujuć »e medju sobom. — »Učiteljsko kotara Volosko« na glavnoj skupštini, obdržavanoj u Opatu dne 10. aprila 1900. — jednodušno odsudjuje pisanje iz Istre u brojevih 2, 4, 6, 8, 9. »Učiteljskoga Tovariša«; žaleć, što isti list nije ne samo otisnuo, no niti se osvrnuo na svojedobno iz ovog kotara poslane mu dopise, i nalažuć svom predsjedništvu, da ovaj zaključak dađe do znanja: 1. Uredništvu lista »Učiteljski Tovariš« moleć ga ujedno, da odustane od onakva pisanja; 2. Predsjedništvu »Zaveze jugoslovenskih učiteljskih društava«; 3. Učiteljskim društvom u Istri; 4. Listovom »Naša Sloga« i »Edinost«. — »Učiteljsko društvo kotara Volosko«. — Sv. Matej, 11. aprila 1900. — Marija Haidinger, tajnica; Božo Dubrović, predsjednik.

Ljubljanske novice. Blagoslovljenje garnizijske bolnice se izvrši jutri. — »Steckbrief« je prišel v Ljubljano iz Maribora za postopačem Bittnerjem, ki je ukradel nekemu pazniku na železnici 20 gld. — Po stopnicah padel je na Karlovskem nasipu dimnikarski učenec Karol Bitterman ter se močno pobil po glavi. — Nesreča pri mestnih vožnjah se je prigodila Ivanu Selšku pri Predoviču. Voz mu je močno stisnil roko. — Pes ugriznil je v Vodmatu štiri osebe. Pes je last Marije Jerin v Cegnarjevi ulici. — Inserterate pobiral je tudi v ljubljanski okolici žid Maks Löwy Glogauer za izdajo kažipotov. Denar si je žid sam pridržal. Sedaj sedi na Dunaju v zaporu. — Kap zadela je danes zjutraj gospo J. Ziachovsky, vdovljeno Košir. — Posebne vrste tobak je kupil včeraj nek vojak na Dunajski cesti za 26 vinarjev. V zavitku, ki je bil popolnoma v redu zapečaten, je bilo samo žagane! — Veliko razgrajanja je bilo danes po noči po mestu. Policija je razgrajaje ohladila. — Tat, ki je ukrad pri Widerju štiflete, jedno budilnico, vlomil v predale in vzel desetaka in zlat prstan, sedi že pod ključem v osebni J. Bittnerja. — Dva Amerikanca sta se zopet vjela. Franca Furarja iz Krškega je stražnik zasačil na južnem kolodvoru. Stražnika je hotel nalimati, da se pelje na Nemško. Na dolenskem kolodvoru je pa stražnik aretoval Franceta Šivč iz Št. Mihelja okraj Rudolfovo. Tudi ta se je hotel odtegniti v Ameriko vojaški dolžnosti. — Elizabeta Zmazek, ki je ukradla križ v cerkvi Srca Jezusovega, je bila obsojena na dva meseca težke ječe.

Venec na grob kralju Boleslavu. Iz Osoj na Koroškem se poroča, da je poljski narod poslal na grob kralja Boleslava II., ki je na svoji romarski poti kot nem spokornik umrl v osojskem samostanu, poslal krasen, svež venec ob obletnici njegove smrti.

Nov hrvatski list. V Zagrebu je pričel izhajati list: »Naša Sloga«, glasilo političkih, sudbenih i svih inih pisarničkih dnevnika Hrvatske i Slavonije. Izhaja vsakega 15. v mesecu in velja na leto 2 kroni.

Morje okoli Karlovca. »Karlovački Glasnik« poroča: Mesto Karlovec je itak od treh strani obkoljeno z rekami, vsled dolgotrajnega deževja pa so vode izstopile in mesto stoji kakor na otoku sredi povodnji.

Z vlaka skočil je pri Spod. Dravogradu na Koroškem nek deželni brambovec. Peljal se je domov na velikonočne počitnice, pa si je hotel prikrajšati pot od kolodvora. Vrgel je najprej iz voza svoj kovček, ki se je razletel na drobne kosce, potem pa je skočil še sam. Potniki so videli, da se je vzdignil ves okrvavljen. Kako si je o velikonočnih praznikih celil razbito glavo, se ne ve.

Čuden »trgovec z dekleti«. Ljub-

z dekleti. Osebnost tega »nevarnega trgovca« se je sedaj razkrila. Ta mož je gosp. Ivan Kranjc iz Prelesja pri kočevskem Starem trgu. Obiskati je hotel svojega sina, župnika v Pittsburgu v Ameriki, in je vzel seboj svoje tri hčere in svojo ženo. Ker je imel toliko žensk okolu sebe, menili so, da mora na vsak način biti trgovec z dekleti, in mož je romal na rotovž. S štirimi ženskami priti v Ljubljano torej ni pripodljivo.

»Šmarnagora bleibt zurück«. Ta klic se je čul v praznikih na kolodvoru v Šiški, kjer se je tlačilo ogromno število ljubljanskih izletnikov. Uradnik si ni vedel drugače pomagati, da je upil »Šmarnagora bleibt zurück«. Tako se je aranžiral poseben vlak, ki je pripeljal v Vižmarje tako veliko število izletnikov, kolikor jih je bilo redkokedaj na prijazni Šmarnigori.

Telefonska in brzojavna poročila.

Praga, 18. aprila. Poslanca Sokola so volilci pozvali, nastopiti proti Mladodemom in ustanoviti klub odločnih poslancev.

Praga, 18. aprila. »Narodni Listy« javljajo, da je v ministerstvu na Dunaju živahno delovanje na izvršitvi novega jezikovnega načrta, ki bode uredil jezikovne razmere pri državnih uradih na Češkem in Moravskem.

Brno, 18. aprila. V občini Domern, okraj Iglava je pogorelo 25 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Škodo cenijo na 90.000 K. Zažgali so otroci.

Liberice, 18. aprila. Zadnji Pradejev volilni shod je vzrok, da nastane popolna ločitev mej člani Schönererjeve skupine in nemškimi nacionalnimi poslanci. Pradeju prihajajo zaupnice.

Lvov, 18. aprila. V Tarnopolu so aretovali tri policijske stražnike, ki so na patroljah opravljali ulome.

Rim, 18. aprila. V Anconi so aretovali šest anarhistov, ki so s tarinskim advokatom Zarattero nameravali v kratkem provzročiti atentat. Policija je pri aretovancih dobila listo oseb, katere so nameravali umoriti. Tudi v drugih mestih so na sledi zarotam.

Berolin, 18. aprila. V Konitzu so aretovali nekega Izraelskega, ki je sumljiv, da je umoril gimnazijca Wintra.

Berolin, 18. aprila. Včeraj je 360 Čehov moralo zapustiti vsled izgonske naredbe okraj Liegnitz.

Haag, 18. aprila. Bursko poslanstvo noče časnikarjem ničesar razodeti o namenu svojega potovanja. Vsprejelo je dosedaj samo interesovane osebe. Obiskalo bo vse evropske dvore. — Ministerski predsednik mu je včeraj vrnil obisk. Prirejenega obeda so se vdeležili ministerski predsednik, zunanji minister in poslanik dr. Leyds.

Berolin, 18. aprila. Burski deputaciji so tukajšnji vodilni krogi namignili, da bi njen dohod ne bil zaželen. Zato se poda deputacija iz Bruselja direktno v Pariz. Deputacija zahteva v mirovnih pogojih tudi, da naj bodo zlati rudniki pod evropsko kontrolo. Deputacija bode državni arhiv spravila na Holandsko, od koder bode vlastim poslala dokumente, nanašajoče se na vojno.

Teheran, 18. aprila. V ruski vasi okraja Džuanru blizu turške meje se je pojavila kuga. V treh tednih je umrlo 195 oseb.

Vojska v Južni Afriki.

Angleški polkovnik Dalgety je s svojim oddelkom še vedno obkoljen v Wepeneru. Včeraj je sicer angleški vojni urad razposlal poročila, da so se Buri umaknili proti jugu, danes pa lord Roberts dementuje to poročilo in pravi, da sta dva večja oddelka na potu proti obleganemu mestu. S tem seveda še ni rečeno, da je pomoč že došla na svoje mesto, kajti na potu iz Reddersburga in Rouxville se skoro ne bota mogla izogniti večjim burskim oddelkom, ki ju bodo čim najdalje zadrževali. Sicer je pa sedaj tudi burska moč pri Wepeneru že tolika, da se bodo lahko kosali z nasprotnikom.

sadka popolno obnemogla in pošel je že pred več dnevi malone ves živčev. V poročilu 6. t. m. se glasi, da so Buri z vso silo obnovili bombardovanje, in ako so imeli pri tem količkaj vapeha, je Mafeking sedaj že v njih oblasti, ker Angleži niso dobili od nikoder potrebne pomoči. Večja armada tiči že lepo število tednov pri Stirinajstih rekah, a ne more naprej. Bržkone se bo morala poprej udati, predno se premakne z mesta.

Robertsov položaj je sedaj izredno resen. Vsi večji kraji ob južni in vzhodni oranjski meji so v največji nevarnosti, da jih Buri ne zasedejo ali vsaj obkolijo, močne burske čete pa od dveh stranij prete celo glavnemu Robertsovemu taboru.

London, 18. aprila. (C. B.) Roberts brzojavlja iz Bloemfonteina 17. t. m.: Mesto Wepener Buri še vedno oblegajo. Iz Reddesburga in Rouxville dohajajo angleške čete na pomoč obleganemu mestu.

London, 18. aprila. Reuterjev urad poroča iz Masern 16. t. m.: Burske patrolje pripovedujejo, da dohajajo angleške čete k osvoboditvi Wepenera. Glavna burska moč pritiska na generala Oliviera, naj opusti obleganje, a poveljnik se do sedaj še ni udal.

Pretorija, 18. aprila. (C. B.) Po uradnih sporočilih se je 16. t. m. še nadaljeval boj pri Wepeneru. Buri so ugrabili Angležem nad 500 volov, konj in mul. General Froneman je zapodil v beg angleški oddelek, ki je bežal v smeri proti Wolwerportu preko reke Cranje (Oranje).

London, 18. aprila. Reuter. urad poroča iz Beire 14. t. m.: Tri transportne ladije so došle z avstralskimi bušmani.

London, 18. aprila. Iz Pretorije poročajo 14. t. m.: General Delarey pričakuje Methuena mej Hoopstadom in reko Vaal, blizu 70 milj severo-vzhodno od Boshofa. — Pri Fourteenstreams so Buri bombardovali angleški tabor. Angleški topovi so umolknil.

Umrli so:

13. aprila. Andrej Bizjak, delavec, 50 let, Radeckga cesta 11, plućni edem.
14. aprila. Marina Marija Vadner, usmiljenka, 33 let, Radeckga cesta 11, jetika. — Anton Brate delavec, 56 let, Zaloška cesta 13, vsled raka.
15. aprila. Pavlina Trebar, sprevednika hči, 5 let Kolodvorske ulice 31, bronhitis capillaris.

V bolnišnici:

13. aprila. Marija Šuštersič, dninarja vdova, 75 let, catarrh. intest. chron.
14. aprila. Marija Rožnik, dninarja hči, bronhitis.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 17. aprila 1900.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za pomlad	gl.	7 95	do gl.	7 97
» » maj-juni	»	7 94	» »	7 95
» » jesen	»	8 05	» »	8 06
Rž za pomlad	»	7 06	» »	7 08
» » maj-junij	»	7 05	» »	7 06
» » jesen	»	7 15	» »	7 16
Turšica za maj-junij	»	5 71	» »	5 72
» » jul-avgust	»	5 82	» »	5 83
Oves za pomlad	»	5 42	» »	5 43
» » maj-junij	»	5 41	» »	5 42
» » jesen	»	5 68	» »	5 69

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m, srednji zračni tlak 736,0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Paluvina v 24 urah v mm.
17.	9. zveč.	737,8	5,6	sr. sever	jasno	
18.	7. zjut.	739,8	4,4	sl. svzh.	jasno	11,8
	2. popol.	738,6	12,9	sr. jvzh.	»	

Srednja včerajšnja temperatura 6,3, normale: 10,0°.

Naznanilo in zahvala.

Podpisani javimo žalostno vest o smrti svoje ljubljene matere

Uršule Rihar

katero je Vsemogočni, večkrat prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, na veliko nedeljo poklical v boljši svet; ob enem iskreno zahvaljujemo preč. g. kanonika Jan. Oblaka za pokop, preč. g. gvardijana o. Angela in o. Ecehijela za dušno pomoč, ter blagorodno rodbino Prašnikarjevo in vse druge za skazano naklonjenost in sočutje v boleznih in ob smrti.
365 1-1

V Mekinjah pri Kamniku,
dné 17. aprila 1900.

Franco, Leopold, Matej, sinovi, duhov.

Prve dni tega meseca sta bila v novomeški samostanski cerkvi postavljena dva nova kamenita altarja, katera so mil. gospod knezoškof Anton Bonaventura dne 7. aprila slovesno blagoslovili. Delo je izvršil g. Feliks Toman, umetni kamnosek iz Ljubljane, tako lično, tako krasno, da altarja — rekel bi — vsakemu brez izjeme dopadata.

Da sem se pa jaz tega dela lotil, zanašal sem se na pomoč Božjo in na pomoč dobrih ljudi, in to moje zaupanje me ni goljufalo. V imenu svojih soratov in svojem izreku iz globočine srca najiskrenejšo zahvalo prečastitej duhovščini in preblagim Novomeščanom za obilno podporo. Jaz in moji soratje ne moremo drugače pokazati pristržne hvaležnosti, kakor s tem, da homo za svoje preblage dobrotnike molili in se jih sleherni dan spominjali pri daritvi sv. maše.

Se posebej pa se zahvaljujem blagorodnim gospem, ki so darovale dovoljno svoto denarja za novo preprogo pri smarničnem altarju. Povrne naj jim On, ki vsaki najmanjši dar Njemu v čast darovan, hitro poplača; povrne naj njim in vsem našim dobrotnikom preblazena Mati Marija.

Novo mesto, dne 9. aprila 1900.

P. Otokar Aleš,
t. e. gvardijan.

ANT. PRESKER

krojač v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 6
se priporoča preč. duhovščini
v izdelovanju vsakovrstne
duhovniške obleke
iz trpežnega in solidnega
blaga po nizkih cenah.
Opozarja na veliko svojo zalogo
izgotovljene obleke
posebno na haveloke v naj-
večji izbori po najnižjih cenah.
170 16

100 stotov fine konjske mrve

prodá 365 3-1

„Kmetijsko društvo na Igu“.

SLOVENC!

pristopajte k
„Naši straži“!

Stajerska
Templjevo Styria-vrelec
KISLA VODA SVETOŠLAVNA.
Krepčevalna pijača. Neprekošana zdravilna voda.

Kurja očesa,

trdo kožo, žulje itd. odpravi urno, brez bolečin in gotovo izvrstni in v vspehi nedosegljivi Trnkoczy-jev obliž, ki je dobljen v „Františkovi lekarni“ na Dunaji, V. 2, Schönbrunnerstrasse 107. Cena 60 kr., po pošti 65 kr., franko ter rekomandirano 80 kr. — po povzetju ali če se denar (tudi v znakah) naprej pošlje. Obliž za poskušnjo 35, po pošti 40 kr. — Učinek z jamčen! — Razpošilja se točno.
V Ljubljani je dobljen v lekarni Ubald pl. Trnkoczy-ja na Glavnem trgu št. 4. 109 20-14

Št. 256/m. s. sv.

Razglas.

Z dnem 1. majnikom tekočega leta otvori se

II. mestni otroški vrt

v pritličnih prostorih hiše šte. 21 v Cerkvenih ulicah (bivši topničarski vojašnici). Stariši, ki želijo poslati svojo dečo v ta otroški vrt, se opozarjajo, da se vpisovanja vrši v petek dne 27. v soboto dne 28. in v ponedeljek dne 30. aprila t. l. in sicer v šolskih prostorih otroškega vrta od devetih do dvanajstih dopoldne.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

dne 13. aprila 1900.

OBCNI ZBOR

„Konsumnega društva v Dobu“,

ki bode

v nedeljo dne 22. aprila 1900

ob 3 uri popoldna

Dnevni red:

Volitev članov v predstojništvo.

Dob, dne 2. aprila 1900.

Za konsumno društvo:

Jernej Vidmar, Jostp Flis.
predsednik. predsed. namestnik.

V Rim

potujoče gospe in gospodične dobijo

črna glavna pokrivala (Spitzentuch)

v trgovini Ana Šinkovic, Mestni trg
št. 19 v Ljubljani. 344 3-3

Pilnati osečki za snazanje parketnih tal
dobé se pri tvrdki
BRATA EBERL v Ljubljani, Franciškanske ulice.
Vnanja naročila proti povzetju. 228 24 11-11

Razpošiljanje sukna samo privatnikom.

Odrezek, dolg	gld. 2-80 iz dobre	pristne ovčje volne.
3-10 m, zadosten	gld. 3-10 iz dobre	
za jedno moško	gld. 4-80 iz dobre	
obleko, stane le	gld. 7-0 iz fine	
	gld. 8-0 iz fine	
	gld. 10-30 iz najfinejše	
	gld. 12-40 iz angleske	
	gld. 13-95 iz kangarna	

Odrezek za črno salonsko opravo 10 gld.

Blago za površnike meter od gld. 3-25 višje, leden v miših barvah kos gld. 6- in gld. 9-95; pervien in desking, blago za državne in železnične uradnike in za talarje sodnikov, najfinejši kangarni in cheviot, tudi uniforme za finančno stražo in orožnike itd. razpošilja po tovarniških cenah dobroznana, pešena

tovarniška za- Kiesel-Amhof v Brnu.

loga sukna

Vzorci brezplačno franko. Pošiljanje natančno po vzorcu.

Pozor! P. n. občinstvo se zlasti opozarja na to, da se pri naravnostnem naročevanju blago dobi dokaj ceneje, kakor pri vmesnih prodajalcih. Tvrda Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vse blago po pravih tovarniških cenah, brez rdečega rabata. 147 12-9

Glavna zaloga

za Kranjsko:

Mihael Kastner

v Ljubljani. 295 52-7

Národna jed

postati morajo testenine iz prve kranjske tovarne testenin Znideršič & Valenčič v Ilirski Bistrici po njih izbornem okusu, obilnej rednosti nizki ceni in jednostavnem pripravljanju. Zahtevajte jih po vseh prodajalnicah jestvin. 954 20

Pojasnilo.

S tem preklicem in obžalujem vse žaljive besede, katere sem o priliki občinske volitve v Zagorji o gosp. Martinu Bukovec iz Toplic v zadevi občinskega denarja govoril, ker smatram tega gospoda vseskozi za poštenjaka.

Zagorje ob Savi, 15. aprila 1900

363 1-1 Mihael Morscher.

Franc Zupan,

vlasuljar

v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 4,

priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občinstvu za izdelovanje vsakovrstnih moških in ženskih vlasulj

do najfinejšega izdelka. — Nadalje vsa

umetna pletenja in kite iz lepih las.

Postrežba natančna. 49 48-27

Vsa luksus-piva izpodrine

najbolje renomirano

dvojno vležano in granatno pivo

iz delniške pivovarne v Budjericah

ki je na strokovni razstavi v Stuttgartu l. 1897 dobilo jedino prvo častno darilo z izrecnim pristavkom „za izborno pivo“. Jako pohvalna priznanja tukajšnjih in vnanjih p. n. odjemalcev so mnogoštevilno na blagohoten vpogled na razpolago.

Oddaja se v sodih in v zabojih po 25 steklenic à 1/2 litra po konkurenčnih cenah.

Dalje

335 20-3

glavno zastopstvo

I. najbolje renomiranega kranjskega valjičnega mlina

Vinko Majdiča v Kranju.

ANTON DITRICH v Ljubljani

Telefon št. 109.

Marije Terezije cesta št. 2.

Telefon št. 109.

Dunajska borza.

Dne 18. aprila.			Dne 17. aprila.		
Skupni državni dolg v notah	99 05		20 mark	23-67	
Skupni državni dolg v srebru	98-95		20 frankov (napoleonor)	19-26	
Avstrijska zlata renta 4%	98-65		Italijanski bankovci	90-40	
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	98-90		C. kr. cekini	11-33	
Ogerska zlata renta 4%	97-25		Dne 17. aprila.		
Ogerska krona renta 4%, 200	93-70		3-2% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164-—	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	126-20		5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160-—	
Kreditne delnice, 160 gld.	229-90		Državne srečke l. 1864, 100 gld.	201-75	
London vista	242-82		4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	95-80	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	118-35		Tisine srečke 4%, 100 gld.	140-—	
			Dunavske vravnave srečke 5%	258-75	
			Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108-—	
			Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	95-20	
			Priporočene obveznice državne železnice	—	
			južne železnice 3%	67-—	
			južne železnice 5%	99-—	
			dolenjskih železnice 4%	99-50	
			Kreditne srečke, 100 gld.	397-50	
			4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	335-—	
			Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	42-20	
			Ogerskega	21-70	
			Budimpešt. bazilika-srečke, 5 gld.	13-—	
			Rudolfove srečke, 10 gld.	65-—	
			Salmove srečke, 40 gld.	173-50	
			St. Genois srečke, 40 gld.	182-—	
			Waldsteinske srečke, 20 gld.	178-—	
			Ljubljanske srečke	48-50	
			Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	121-25	
			Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v	296-—	
			Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	78-—	
			Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	24-90	
			Splošna avstrijska stavbniška družba	95-69	
			Montanska družba avstr. pian.	279-35	
			Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	337-—	
			Papirnih rubljev 100	255-—	

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za izgube pri krebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako krebanje.
Kulaniina izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCU R“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l. Strobelgasse 2.

Pojasnila in vseh gospodarskih in finančnih stvarah,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestal sveti za dosede kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.